

Theater aan de Werf richt zich met de ongepolijste vormgeving en de korte, wervende teksten van haar festivalkrant, op een bepaald segment van het 'brede' publiek: de (studenten)populatie uit Utrecht en omgeving, geïnteresseerd in cultuur in ruime zin, maar niet persé geïnteresseerd in het kijken naar theater. Schoorvoetend wordt nu gezocht naar nieuwe manieren van publieksbenadering, mede omdat de Utrechtse School voor haar eigen programmering om nieuw publiek vraagt. De manier waarop dit gebeurt, past in de bedrijfsfilosofie.

Blok: 'We hebben dit jaar iemand, Hans Lemmerman, een project laten doen bij het festival. Hij is dramaturg en weet veel over theater, maar is ook geschoold in educatie. Hij werd gek van de manier waarop hij in bestaande educatieve organisaties moest functioneren. Ik heb tegen hem gezegd: doe maar wat. En dat was precies wat hij graag wilde. Iedere keer als ik hem op het festival tegenkwam en vroeg: "hoe gaat het?"; dan zei hij: "best", en dan zat er bijvoorbeeld een grote groep bejaarden om hem heen. Hij heeft prostitueés en asielzoekers bij projecten betrokken. Hij wil de diepte in; met een paar

mensen uit heel verschillende richtingen intensief werken, die dan vervolgens ambassadeurs worden voor hun achterban. Hij ontwikkelt nieuwe strategieën. Maar heel concreet, zonder enorme theorievorming.'

Commentaar

Optimale vrijheid voor de kunstenaar, voor de mensen met dwingende ideeën. Het is beide organisaties vaak verweten, in de vorm van kritiek op de wisselende kwaliteit van het eindresultaat. Hoe gaan zij met deze kritiek om?

Pauwels: 'Ik ben niet geïnteresseerd in virtuositeit. Als ik dat wilde, zou ik anders zijn gaan werken en met andere mensen. Om de voorstellingen die wij maken, moeten wij ons hart vasthouden. Terwijl ik voel dat in het theater veel formaties bestaan die met erkende virtuositeit werken. Victoria kiest voor het avontuur; Alain Platel bijvoorbeeld maakt bij ons heel andere dingen dan in zijn baletten. Hij gaat hier andere uitdagingen aan, zoals werken met tekst. Dit jaar geven we voor ons festival opdrachten aan mensen die normaal niet in het theater zitten, om met een klein budget op grond van het thema 'cru' iets te

maken. Zonder dat het precies lijkt op wat Festival aan de Werf in Utrecht doet, merk ik dat het op dezelfde manier ver staat van zekerheden. Zij weten, net als wij, dat een aantal dingen niet goed ontvangen wordt, niet gelukt is, maar dat het op zichzelf allemaal uitdagend is en dat er dan ook dingen uitkomen die al het andere op het gebied van theater overstijgen.'

Blok: 'Maar het is niet vrijblijvend wat er uitkomt, en het is niet zo dat we geen successen zouden willen. We werken niet vanuit een sociale doelstelling voor kunstenaars, maar vanuit nieuwsgierigheid. Je hoopt dingen boven water te krijgen die er anders niet zo snel uitkomen. Maar eigenlijk ben ik er wel iedere keer van overtuigd dat wij met mensen werken die wel producties maken die de moeite waard zijn.'

Pauwels: 'Als je ziet hoe vaak in het circuit van de gekende gezelschappen voorstellingen afgelast worden, niet doorgaan, of wel doorgaan, maar dan saai zijn. Dat is dus theater. Het verschil is, als je je kwetsbaar opstelt, krijg je het stigma: dat is kennelijk een organisatie die mag mislukken. Dat is totaal verkeerd. Je mag niet mislukken, omdat het noch voor het

Moeder en kind, Victoria / Phile Deprez

